

UROŠ MAROVIĆ

(Beograd, 4. srpnja 1946. - Beograd, 23. siječnja 2014.)

Uroš Marović, Splićanin od *kolina*, rođen je u Beogradu, 4. srpnja 1946. godine. Pripada poznatoj splitskoj obitelji Marović, a u tradiciji njegove obitelji, šport je uvijek zauzimao posebno mjesto. Uroševi stričevi, Uroš i Duško, bili su poznati plivači. S tipičnim splitskim športskim genom, Uroš Marović je u POŠK-u postao prvak države u plivanju na 50 metara leđno. No, kad je stasao za sto leđno, to mu je bilo previše, pa je otišao u Jadran igrati vaterpolo (treba reći i da je stric Uroša Marovića, spomenuti Duško, pionir istraživanja povijesti športa u Dalmaciji).

Uroš je kapicu prve momčadi Jadrana nosio od 1963. do 1966. godine. Potom je čak 12 godina igrao za beogradski Partizan, s kojim je osvojio čak 11 naslova prvaka Jugoslavije.

Međutim, kada je stigao vaterpolski zov iz Dalmacije, Uroš je govorio da mu srce nije moglo izdržati. Godine 1978. prihvatio je poziv korčulanskog KPK (Korčulanski plivački klub) i u najuspješnijoj sezoni u povijesti kluba, 1978. godine, jedan je od najzaslužnijih što je KPK te godine postao pobjednik Kupa europskih pobjednika kupova, kupa Jugoslavije te viceprvak Jugoslavije.

Kruna te velike generacije KPK bilo je ipak osvajanje Kupa pobjednika kupova, kada je na poluzavršnom i završnom turniru u Kuparima KPK dominirao, a Uroš Marović bio jedan od najboljih igrača Korčulana. U poluzavršnici, KPK je pobijedio Lokomotivu iz Sofije 6-4, Antwerpe iz Deurene s visokih 16-0, a utakmica s mađarskim Ferencvarosom iz Budimpešte završila je neodlučno, 7-7, što je bilo dovoljno da KPK kao prvak skupine i mađarski Ferencvaros osiguraju igranje u finalu.

Europska vaterpolska federacija dodjeljuje Kuparima i organizaciju završnice Kupa europskih kupova, pa se cijela Korčula seli u Kupare. Na finalnom turniru, koji je igran u prosincu 1978. godine, KPK je u prvom susretu dobio talijanski Canottieri s 8-5. U drugoj utakmici domaćini su nadjačali njemački Rotte Erde s visokih 14-6. Do cilja je još ostala samo jedna prepreka, mađarski vaterpolski velikan Ferencvaros. U vrlo teškoj i dramatičnoj utakmici, Mađari pobjeđuju domaćine s 10-8, ali KPK ipak osvaja Kup pobjednika kupova zahvaljujući boljoj razlici pogodaka. Dva gola razlike u pobjedi Mađara nisu bila dovoljna, trebala su im tri...

Sreći Korčulana nije bilo kraja. Povijesti radi, spomenimo tu veliku korčulansku momčad: trener je bio Duško Antunović, a igrači Boško Lozica, Milovan Tomić, Uroš Marović, Slobodan Trifunović, Bojan Lozica, Žarko Lozica, Perica Radonić, Perica Richter, Ivo Lozica, Nebojša Jeričević, Velebit Veršić i Marinko Bojić.

Marović je za omladinsku reprezentaciju Jugoslavije igrao od 1964. do 1967., a potom je kapicu A reprezentacije nosio od 1966. do 1978. godine. Sudjelovao je na Olimpijskim igrama 1968. godine u Meksiku, gdje je osvojio zlatnu medalju, a kao član reprezentacije Jugoslavije bio je i na Olimpijskim igrama 1972. u Münchenu i 1976. u Montrealu.

Nosilac je i mnogih drugih športskih odličja, od kojih se posebno ističu brončana medalja na Svjetskom prvenstvu 1973. godine u Beogradu, te također bronce na europskim prvenstvima 1970. u Barceloni i 1974. u Beču. Tu su i zlatne medalje na Mediteranskim igrama 1967. u Tunisu, 1971. u Izmiru i srebro iz Alžira 1975. godine. Ima Marović i tri medalje na Balkanskim igrama. Kao igrač beogradskog Partizana osvojio je više državnih naslova i kupova, kao i četiri Kupa europskih prvaka, uz veće spomenute uspjehe sa KPK-om (Kup pobjednika kupova i kup Jugoslavije).

Uroš Marović zaslužuje da se za njega kaže da je bio izniman športšaš, plemenit i uzoran čovjek, koji je svugdje gdje je igrao bio omiljen i cijenjen. Nakon odlaska iz KPK, prestao se aktivno baviti športom. Svoju športsku karijeru proslavljeni vaterpolist, veliki športšaš i gospodin završio je gdje je i počeo, u Dalmaciji..

Za kraj, nešto posebno: Uroš Marović postigao je odlučujući zgoditak na Olimpijskim igrama 1968. u Meksiku, iz četverca u velikom finalu protiv SSSR-a. Rezultat je bio 13-11. Kod rezultata 11-11 i produžetaka nitko nije želio izvesti kazneni udarac. Selektor Seifert odlučio se za najmlađeg, Marovića. Opalio je poluisoku loptu baš iznad glave strašnome Rusu Guljajevu. I slavlje je moglo početi...

Uroš Marović iznenada je preminuo u Beogradu, 23. siječnja 2014. godine, gdje je i sahranjen u Aleji zaslužnih građana, okružen brojnim vaterpolistima među kojima su bili i suigrači iz Meksika 1968. - Ivo Trumbić, Ozren Bonačić, Zdravko Hebel, Roland Lopatny, Karlo Stipanić....

(Jurica Gizdić)

